

Slettåen mot Snota.

Aage Alertsen

MED FLY TIL FJELLS

Av redaktøren

Siden Widerøes Flyselskap og Polarfly A/S opprettet stasjon i Trondheim har mange fått erfare at veien til fjellet er langt kortere enn før. Flyet kan vel neppe konkurrere i pris med jernbane, buss og bil ved vanlig befordring, men noen ganger kan det faktisk også lønne seg økonomisk å nytte fly nå en skal langt inn i fjellheimen, på avsidesliggende steder. Widerøes prektige Sea-bee-maskin eger seg utmerket for det terrenget vi har i Trøndelag, og trafikkflyger Harald Pettersen kan fortelle om en rekke ferder både innover fjellheimen og utover til øygarden hvor sportsfiskere, jegere, fjellfolk og friluftsmennesker har nyttet flyet for å komme raskt fram. Jernbanen og bussene rekker ikke fram alle steder, særlig vinters dag kan mange veier være blokert og mangen bilist som skulle til hytta har hatt vanskeligheter i så måte. I slike tilfeller, sier Pettersen, har vi ofte gått på vingene for å bringe folk akkurat dit hvor de skal. Såfremt det er et vann i nærheten kan flyet gå ned. Og i Trøndelag vrimlet det jo av små og store vatn. Både sommer og vinters dag har Sea-bee'en knyttet luftbro mellom Lade og den store fjellheimen, og det har vært gjensidig glede over transporten, sier Pettersen. Det er hyggelig å fly fjellfolk.

I de siste årene har Widerøe en rekke ganger fløyet byggematerialer til fjells. Med fly er det fantastisk lett vint å få materialene fram til den vordende hytta, og Sea-bee'en har tatt fra murstein til spiker og takkpapp. Til Fosenhalvøya har også flyet tatt turer med byggematerialer.

Widerøe flyr sportsfiskere til Grønningen i Snåsa

Haugnes

En av de største suksesser for flytransporten har Widerøe notert seg de siste høstene. Under elgjakta har Sea-bee'en vært stasjonert i Snåsadistriktet, og i tur og orden har flyet kjørt mellom jaktterrenget og jernbanen med elgskrotter. Denne transportmåten er faktisk like billig, om ikke billigere enn på «gammelmåten» med hest og vogn, og kjøttet kommer også langt fortere fram til fryseri. Jegerne priser seg lykkelig over denne ordningen.

Nå nytter man også fly til å transportere ørret yngel inn til Trøndelags fjellvatn, og i det hele tatt ser det ut til at flyet blir mer og mer alminnelig som transportmiddel ute i terrenget. Med hensyn til større transporter rekvirerer vi bare fly fra Oslo, sier Pettersen til slutt i vår lille samtale. Selv store kolly er det ingen fare med å få bragt trygt og sikkert fram til bestemmelsesstedet, sier han.

«STOR-BLANCHEN»

Av Jon Næsvold

Tydal var i gammel tid et nokså lukket sted. Vei etter nutids begreper fantes ikke — bare ride- og gangstier som fremdeles kan sees. — Bygda med sine store skog- og fjellstrekninger var således et godt gjemselssted for personer som var kommet på kant med lovens strenge håndhevere. Likeså måtte forbrytere av større eller mindre dimensjoner passere Tydal når de valgte Syltraktene som overgang på flukt til Sverige. Det fortelles at slikt forekom.

Aviser fantes ikke — telefon og radio hører jo nutiden til. All kunngjøring skjedde fra «kirkebakken» i forbindelse med de ordinære gudstjenester — og «presthelg» hadde Tydal bare fire ganger årlig. Dertil hodt klokkeren «postillesning» i kirken på de høgtidsdager som falt slik at presten ikke hadde preken.

I «sommerpresthelga» engang i 1780-åra ble det fra «kirkebakken» etterlyst til pågripelse en person, Blanche, som sannsynlig hadde stukket av mot Tydal. Da det her gjaldt en både kraftig og farlig person, måtte ingen helt alene gi seg i kast med ham — de burde være «mannsterk». Slik lød kunngjøringen.

Som vanlig var også denne «sommerpresthelga» ungdommen fra Stuggudala i flokk og følge fart til kirken, og blant disse var Lars Eriksen Stuedal, han som senere busatte Stuevold østre. Det fortelles, at da han hørte hvilke forsiktighetsregler som burde følges ved pågripelse av Blanchen, svingte han seg rundt på skohelen og let på at han nærret ingen frykt for «å gå på fussen» for seg sjøl. Lars var i sine omgivelser hodt for å være en person med krefter og pågangsmot langt over det alminnelige.